

es saig

festes de Sant Honorat

09 I GENER 1981

DIA 16, SANT HONORAT: A les 11h Ofici Solemne. Els cossiers ballaran l'oferta. Seguidament, refresc a l'Ajuntament per a tot el poble.

A les 12'30 inauguració de l'exposició de Jaume Falconer al local d'Obra Cultural.

S'horabaixa, a les escoles, hi haurà una jornada dels jocs escolars.

El vespre, fogueró a Sa Plaça. Hi haurà vi a voler. La Banda Municipal alegrarà la vetlada. Acabarem amb una ximbombada.

DIA 17, SANT ANTONI: A les 7, a l'esglèsia, concert per la Coral Universitària, dirigida per Joan Company. Acte organitzat per L'Obra Cultural amb l'ajuda de "La Caixa".

A les 9, al Teatre Parroquial representació de "El rei Pepet" d'en Pere Capellà pel grup "TERRA SECA" d'Algaida.

ALGAIDA

ES SAIG

editorial

Han passat les festes de Nadal, de cap d'any i de Reis. I ara són ací les festes de Sant Honorat. I... què hem fet aquestes festes?, Què farem per les de Sant Honorat?. Simplement, jeure fins més tard i mirar la televisió? Un dinar a ca'ls pares, sogres o padrins? Si només feim això, no contribuirem a que les festes siguin lo que han d'esser.

Ara tenim les festes de Sant Honorat; unes festes que són nostres i per noltros; són més íntimes, més familiars. No són tan aparatoses com les de Sant Jaume, per exemple. No hi ha apenes gent de fora. Potser siguin les festes més del poble i el poble som tots; per tant, hem d'intentar que siguin de tots, és a dir, que siguin populars.

Però les festes populars no les fa el qui organitza un parell d'activitats. Aquest només pot fer que els actes tenguin més o manco qualitat, que estiguin millor o pitjor organitzats. Ara bé, som noltros els qui hem de convertir aquests dies en dies de festa. Com? Senzillament, participant i no mostrant-nos passius davant les activitats que es facin.

Si feim nostra la festa, conseguirem que aquesta sigui popular i, per tant, de tots.

agenda 80"

Durant l'any 1980, han acabat el seu temps de caminar amb noltros per aquest poble d'Algaida:

Gener, 4; Magdalena Torrens Rayó.

Febrer, 5; Maria Ramon Mulet.

" 13; Antoni Perelló Sastre.

" 24; Bàrbara Ramon Pericàs

Abril, 1; Joan Trobat Oliver.

" 12; Joan Vidal Oliver.

Maig, 15; Antoni Servera Garcias.

" 17; Monserrat-Maria Font Roig.

" 25; Antònia Tomàs Sastre.

Juny, 6; Maria Oliver Munar.

" 9; Jaume Pou Puigserver.

" 23; Catalina Sastre Fullana.

Juliol, 2; Isabel Llopart Pou.

" 28; Antoni Oliver Ramis.

Agost, 22; Llorenç Pujol Sastre.

" 26; Josep Capellà Cardell

" 26; Juan-Dionisio Castellano.

Setembre, 2; Pere Mascaró Mulet.

Octubre, 3; Antònia Seguí Seguí.

Novembre, 5; Catalina Capellà Coll.

" 25; Catalina Vanrell Mulet.

Desembre, 22; Bartomeu Puigserver Roig.

" 26; Miquel Rafael Oliver.

El mes passat, a la presentació de ES SAIG, fèiem una entrevista a l'amo En Miquel Sis. Quan teníem confeccionat aquest número, ens ha arribat la nova de la seva mort. Vagi aquí el nostre record per ell. Al cel siu, l'amo'n Miquel!.

SEPULTURA COL.LECTIVA: A la Sessió Plenària de dia 3 de desembre es va acordar la modificació del projecte de sepultura col.lectiva (supressió de l'escala i continuació dels nixos centrals) que permetrà la construcció de 48 nixos més dels pensats inicialment. Aquestes sepultures s'adjudicaran als que les hagin demanades o que les demanin tenint en compte que es donarà preferència als que encara no en tenguin cap d'adjudicada.

ENLLUMENAT PUBLIC: Es va sol.licitar ajuda al Consell General dins el "Plan Provincial de Obras y Servicios" a fi de dur a terme el projecte d'enllumenat públic d'Algaida. L'ajuda concedida va esser de 600.000pts del Consell i 720.000 de subvenció estatal. D'acord amb aquestes subvencions es va acordar el començament del projecte per les entrades al poble, concretament els sectors de Sa Tanqueta i el des Colomer, Carrer Nou i Carrer des Sol. El cost total dels dos sectors és de 3.365.105 pts. La diferència entre aquesta quantitat i les ajudes concedides es cobrirà una part per l'Ajuntament i l'altra amb Contribucions especials. Aproximadament costarà entre 350 i 400 pts per metre lineal de façana. A la Permanent de dia 13 de desembre es va adjudicar l'obra a "Instaladora Balear, S.A" i el plaç màxim d'execució és de 4 mesos.

ASFALTAT DE DOS CARRERS DE PINA: Aquest projecte que puja 1.011.850 pts s'executarà amb l'aportació del Consell, 961.258 pts -aquí el Consell va esser molt generós- i 50.592 pts d'aportació municipal (Contribucions especials). A la mateixa Permanent es va adjudicar l'obra a l'empresa "Ferrer Gil" amb un plaç de sis mesos.

RECOLLIDA DE FEMS: Davant les demandes d'informació sobre aquest tema per part de molta de gent, direm que està aprovada l'ordenança i el padró corresponent així com el plec de condicions. S'està elaborant l'estudi econòmic i seguidament es treurà a contractació. Seguirem informant sobre aquest punt.

RECAUDACIO DE TAXES I ARBITRIS: Va acabar dia 27 de desembre la recaudació per aquest concepte. Es concedeix un plaç especial, el mes de gener, amb un recàrrec del 5%. Després ja anirà a recaudació executiva.

no flastomar

Sí, comprenc que llegir les lletres grosses d'aquesta plana et pot fer rialles. Bé, idó riu. Ja deien els nostres vells que no hi ha res més sà, tant per l'ànima com pel cos, com una bona rialla fresca.

Mentre les rialles et deixen a pler, jo cercaré al catecisme, aquell mateix que vaig aprendre abans de la primera comunió, com parla d'això de la flastomia.

Mira com ho exposa: *DIR PARAULES INJURIOSAS CONTRA DÉU.*

Si ho tornes llegir: paraules injurioses contra Déu, tendràs bo d'entendre que, moltes vegades, m'he aguantat jo les rialles quan amb una colzadeta, o una aclucada d'ull, han avisat que "hi ha el capellà", i un llenguatge viu i espontani ha quedat tallat i tots embarassats per no trobar paraules "ben educades" que substituïssin expressions que tothom entén i que a ningú ofenen. Fins i tot, si s'havien anomenades certes parts del cos, o l'ofici de certes dones, ha sortit un protocolari "vosté perdoni", amb un to més fals que aquells antics duros "sevillanos".

I jo no tenia res que perdonar. Perquè un capellà no es un "professor de urbanidad". Ni tampoc deien "vosté perdoni" per res més que perquè ho posaven al caramull de

les flastomies, això sí, sense haver-ho pensat gaire, o gens.

Com poden esser *injúries contra Déu* lo que els castellans en diuen "tacos", i els mallorquins paraules gruixudes, i fan que les mares cridin: no diguis grosseries?.

A poc a poc. Que jo no defens un llenguatge de "tacos" ni d'anar deixant, rei seguit, paraules de mala olor. Puc afegir que no va amb el meu gust. I ara ha sortit la paraula exacte: GUST.

D'això es tracte: de GUSTS, no de pecats. D'una qüestió d'"ESTETICA", mentre la flastomia, perquè és insult, injuria, és qüestió d'"ETICA".

De lo dit fins ara, qualcú podria treure la conclusió que flastomies ja no n'hi ha.

Seria una conclusió equivocada, falsa. Per desgràcia, aquella plana del catecisme segueix ben actual.

FLASTOMIES, PARAULES INJURIOSAS CONTRA DÉU, SE'N DIUEN.

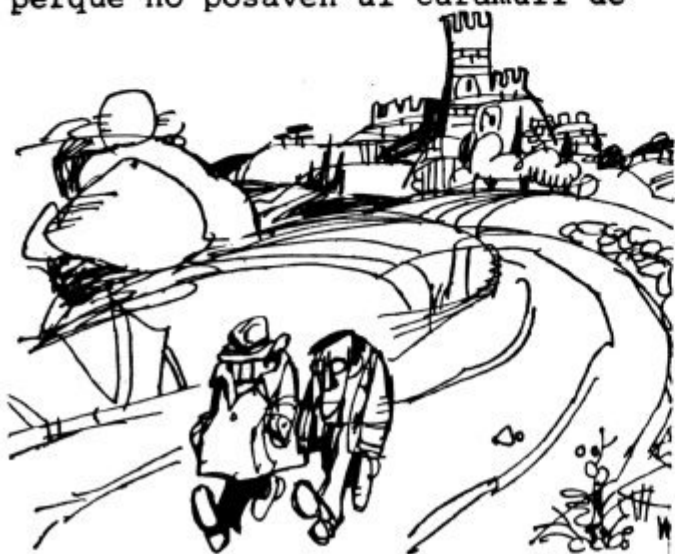
Un exemple: una dona s'ha quedat els cinc fills, encara infants. L'home ha fugit. Per aquets casos, la nostra societat "occidental y cristiana", no té ni menjar, ni taulada, ni escola pels cinc petits. Unes bones persones, que ajuden amb menjar i roba, volen consolar la mare amb paraules d'aquestes: *"CONFORMAU-VOS, RESIGNACIO, PERQUE AQUESTA ES LA VOLUNTAT DE DÉU"*

Vet aquí una FLASTOMIA. I de les més grosses. Vet aquí unes paraules injurioses contra Déu.

Perquè atribueixen a Déu una injustícia. Pengen a Déu la culpa d'una situació que tal volta, en bona part, tenen les mateixes persones de xerrar fi i ben educat.

Flastomies, blasfèmies, sí n'hi ha. I fan mal. Molt de mal. Si em poguessin fer creure que Déu vol que jo passi fam, com podria estimar, ni tant sols creure, amb aquest Déu?.

Això fa mal; amagar-me el Déu Pare que m'estima, i presentar-me un dictador. Fa mal a les persones i insulta a Déu. Es una BLASFÈMIA, una FLASTOMIA.

—Resultaba más fácil ser católico cuando sólo opinaba uno que, además, no era obispo.

Miquel Mulet

ALGAIDA A TRAVÉS DE LES VISITES PASTORALS DE DON

Diego de Arnedo

(1563-1572)

Anam a comentar una sèrie d'aspectes de les visites pastorals que el bisbe de Mallorca Don Diego de Arnedo va realitzar a la seva diòcesi i concretament al nostre poble; consideram que els documents contenen dades interessants referents a Algaida i a la mentalitat de l'època. A més, no oblidem que aquest és un dels poquíssims documents que d'aquest temps o anteriors tenim sobre el nostre poble.

Les ordinacions fetes han estat recollides i publicades per Llorenç Pérez Martínez als Volums II i III de la Col·lecció "Monumenta Maioricensia" amb el títol "Las visitas pastorales de Don Diego de Arnedo a la Diócesis de Mallorca (1562-1572)" (Palma, 1963). Concretament les que es refereixen a Algaida ocupen les pàgines 208-221 del volum II. Les ordinacions estan fetes en llatí i, per tant, totes les cites que feim són traducció d'aquesta llengua.

De Don Diego de Arnedo sabem que era aragonès, probablement nat a Osca. Va esser home de confiança de Felip II, al qual acompanyà en diversos viatges. Fou nomenat bisbe de Mallorca l'any 1561 "on volgué implantar la reforma tridentina de manera enèrgica i a vegades fora de to" (Gran Enciclopèdia Catalana). L'any 1572 fou presentat per a la seu d'Osca i morí poc després (1574) a Saragossa.

El nomenament d'un aragonès com a bisbe de Mallorca entra dins el que podríem considerar normal, ja que Mallorca formava part de la primitiva corona catalano-aragonesa; ja no ho és tant el que es comencin a designar per aquesta època els primers bisbes procedents d'altres regnes.

El bisbe Arnedo i un successor seu, el bisbe Vic i Manrique de Lara, van introduir a Mallorca les reformes acabades d'aprovar al Concili de Trento, reformes que contenien aspectes molt positius com veurem a continuació.

Durant el seu mandat el bisbe Arnedo va dur a terme cinc visites pastorals, unes personalment i altres per medi del seu delegat el Dr. Foncilles. Pel que fa a Algaida les visites foren així:

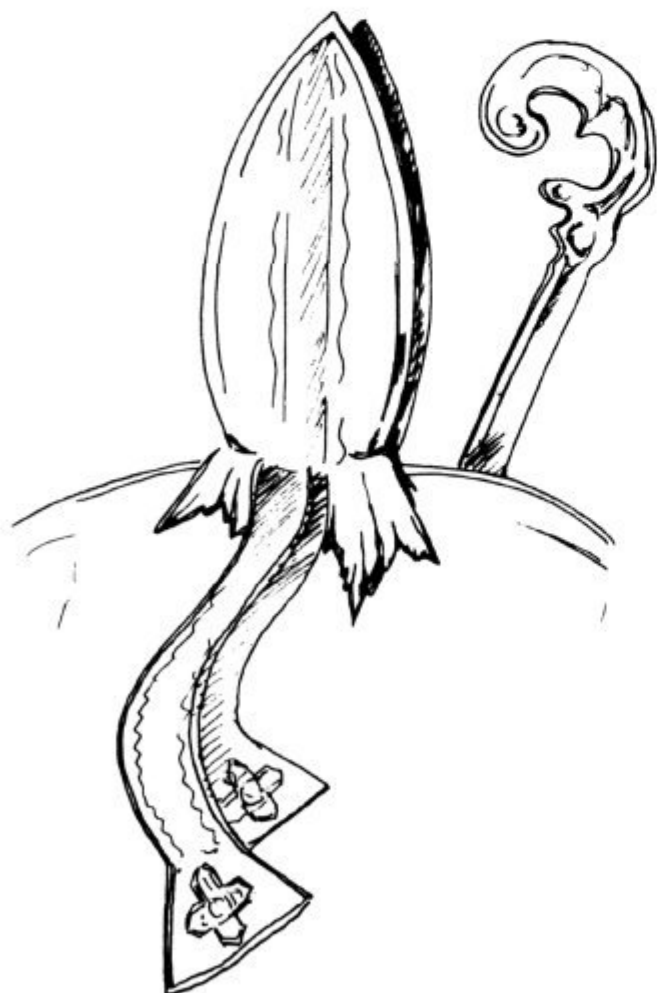
1ª visita: abril de 1563 a càrrec de Don Diego de Arnedo

2ª visita: novembre de 1564 a càrrec del Dr. Foncilles

3ª visita: abril de 1568 a càrrec de Don Diego de Arnedo

4ª visita: octubre de 1570 a càrrec del Dr. Foncilles

5ª visita: abril de 1572 a càrrec del Dr. Foncilles

Les visites eren molt minucioses i es passava revista a detalls insignificants: si una casulla estava descosida i s'havia d'arreglar, si faltaven corporals, si un camis era massa vell i no es podia emprar, si un pali tenia qualche bastó espenyat, si a la sacristia s'havia de construir una calaixera, si un missal necessitava enquadernar, si les imatges estaven brutes de calç (no oblidem que es feia obra a l'església), si un retaule s'havia de fer córrer un palm envant o enrere, etc. Com és lògic, passam per alt tots aquests detalls, que ocupen la major part del document, i centrarem la nostra atenció en els que, al nostre veure, són més significatius.

ESTAT DE L'ESGLÉSIA PARROQUIAL

En primer lloc, el document ens proporciona uns detalls respecte a l'estat de l'església parroquial. Aquesta església no estava acabada. La visita començava passant revista al conjunt de l'edifici per veure si hi havia alguna deficiència que s'hagués d'esmenar; i a una de les visites, la quarta, diu que va visitar el Santíssim Sagrament, les fonts baptismals, la sacristia i, a continuació, els altars i capelles que eren les següents: Altar Major, capella de la Verge Maria amb la figura de l'Assumpció, capella de les Animes del Purgatori, la de Sant Miquel, la de la Verge de la Rosa, la de Sant Sebastià, la de Santa Anna i la de Sant Joan. Per tant, aquestes eren totes quantes capelles hi havia.

Tot fa pensar que en aquells moments l'església devia tenir la següent distribució: mirant des de l'Altar Major, a mà dreta hi hauria la capella de l'Assumpció, després la de les Animes, el Roser i la capella de Santa Anna; a mà esquerra es trobarien les capelles de Sant Joan, de Sant Miquel, el portal d'entrada i la capella de Sant Sebastià. La distribució coincideix bastant amb l'actual.

Convé fer unes advertències respecte a aquesta església: primerament, la capella del Roser era de les mateixes mides que les altres i no com la veim en l'actualitat; l'ampliació actual es va fer a mitjans del segle XVIII. Tampoc existia l'Altar Major que correspon a una ampliació de finals del XVII i principis del XVIII i que ja no és d'estil gòtic sinó renaixement. Com és natural no existia l'actual retaule barroc; segurament n'hi havia un de gòtic, molt més petit, amb les figures dels patrons Sant Pere i Sant Pau. De fet, a l'església d'aleshores no hi havia cap retaule dels actuals que són bastant posteriors. Les diferències amb l'església actual eren moltes i probablement les comentarem en una altra ocasió.

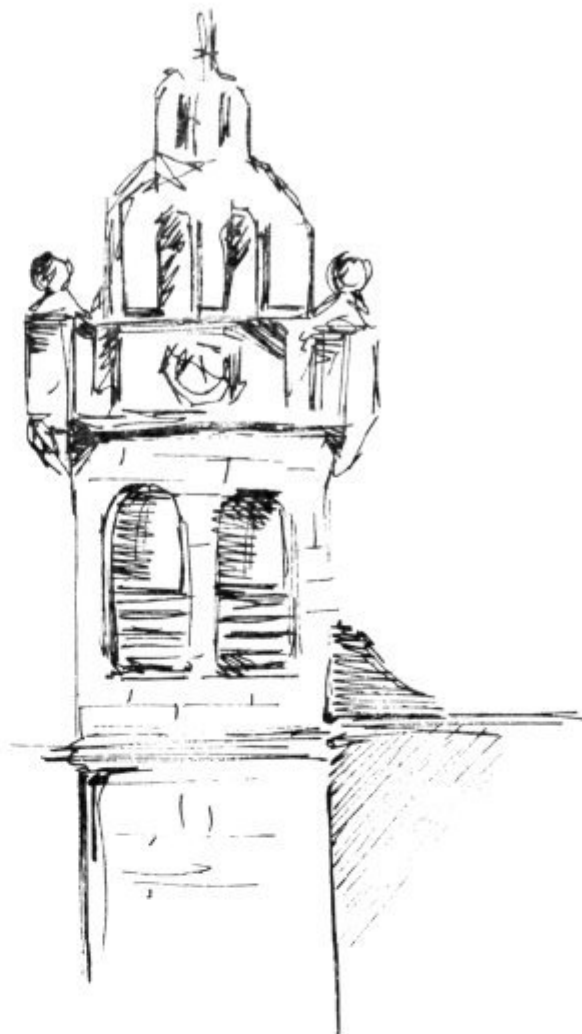
L'església era, per tant, més petita que com la coneixem ara. Precisament el bisbe es queixa perquè l'edifici "no pot rebre tota la gent del poble" i es fa necessària una ampliació. Es veu que cada vegada insistia en què es començàs l'obra i a la tercera visita dona al rector

i jurats un terme de "gràcia especial" de sis mesos baix pena de 25 ducats en cas de no començar. A aquesta obra es destinarien 200 lliures recaptades per medi d'un tall entre els feligresos. Aquest arbitri no degué esser ben acceptat per tothom, com recorda el bisbe, "la qual cosa va en detriment de l'església de la qual reben els sagraments i el menjar espiritual"; i per lo tant, "que contribuixin i estiguin obligats a contribuir tots els habitants de dita parròquia de qualsevol grau, estat, preeminència i condició que siguin baix pena de 10 lliures al que no ho faci o es negui".

La sacristia és difícil de localitzar; el bisbe la troba "molt estreta" i recomana que "s'ampliï i es faci més grossa si és possible o es faci a una altra part més avinent de l'església".

També insisteix repetides vegades en la necessitat d'arreglar els sòtils a fi d'evitar les goteres, especialment a les capelles de Sant Sebastià i Sant Miquel. Diu també que entrava aigua per "les obertures de les cordes de les campanes"; el campanar encara no existia: no es va construir fins a la primera meitat del segle XVII. En part aquests adobs devien anar a càrrec dels obers de cada capella, obligació que el bisbe recorda als Reus i Mesquides respecte a la capella de Sant Miquel i als Serveres per la de Santa Anna.

El bisbe Arnedo es queixa també de la deixadesa del rector amb la casa de la Rectoria i li mana que l'any 1563 s'hi gasti 25 lliures en reparacions i els anys següents 10 lliures com a mínim dels fruits que percep. Així mateix insisteix pràcticament a cada visita que ha d'arreglar "les creus de pedra", però com que no dóna més detalls ignorem quines són aquestes creus. Més que les creus de terme, devia tractar-se

d'unes creus del fossar que, com sabem, estava aleshores davant de l'església.

Al visitador se li va dir que "quan es fan processons amb el Santíssim Sagrament per darrere l'església hi ha un carrer tan estret que els que duen el pali no poden passar de dos en dos sinó un darrere l'altre". I el bisbe, considerant "que és necessari que dit carrer s'ampliï per a dites processons del Santíssim Sagrament que es fan els tercers diumenges de cada mes, va ordenar i manar que (...) dit carrer s'eixampli i es faci més ample, segons sigui necessari i no més, ordenant que els honorables jurats comprin part de les cases i corral dels hereus de dona Lluçia, esposa de Joan Ferrer, i part del corral de Guillem Company, pagant els jurats el preu degut i just de dites cases i corrals". Podem veure com les ordres del bisbe no es limitaven als aspectes purament religiosos. A més, pel to que emplea es veu que no es tracta d'un suggeriment, sinó d'una imposició.

LLIBRES DE CONTROL DE LA PARROQUIA

Un dels aspectes més positius de les visites del bisbe Arnedo va esser la seva preocupació de que a cada parròquia es duguessin una sèrie de llibres importants i necessaris. Realment no feia més que intentar posar en pràctica unes ordres emanades del Concili de Trento. Els llibres que s'havien d'obrir eren cinc: el de baptismes, el de matrimonis, el de difunts, el de confirmacions i el de feligresos que havien complit amb el precepte pasqual. Les disposicions preses sobre aquests llibres ja a la primera visita sembla que foren efectives, perquè a visites posteriors dona ordres per millorar-los i perfeccionar-los, senyal que ja estaven en pràctica. De fet les dades conservades de la majoria de parròquies de Mallorca s'inicien per aquesta època i gràcies a la iniciativa d'aquest bisbe. De tots els llibres s'havia de treure còpia per a la Cúria eclesiàstica.

També mana a la primera visita "que es faci un inventari de totes les coses, béns i joies de la pròpia església perquè fins ara no se n'ha fet cap, i que es renovi cada any, i que a l'inventari se segueixi un ordre, per exemple, que quan es comencin a descriure els palis es descriguin tots successivament i de quin color són i nous si són

nous o vells, i així de cada cosa, de forma que en el moment de repetir dit inventari es pugui repetir fàcilment, i que l'inventari ha de quedar en mans de l'escrivà real de la vila i que una còpia d'ell es quedi a la sacristia". A la segona visita, al cap d'un any i mig, es troba que encara no s'ha fet i dóna noves instruccions i acaba dient que "aquest inventari s'ha de fer abans de quinze dies baix pena de cinc lliures". A les visites posteriors no se'n torna a parlar, la qual cosa demostra que l'ordre s'havia complit.

Finalment, pel que fa als llibres, ordena l'elaboració d'un capbreu on s'especifiquin "totes les rentes de l'església amb els noms dels censalistes i dels immobles sobre els quals es cobren censals". Sabem que es va fer aquest "manual", com l'anomena. De totes maneres, és gairebé segur que les rentes cobrades per la nostra parròquia no foren mai quantioses. Consta (la dada és de Llorenç Pérez) que, quan les visites que comentam, a la parròquia només hi havia un benefici fundat per Antoni Mesquida de Formiguera l'any 1527 i adscrit a l'Altar Major.

MESURES DE DISCIPLINA

Un darrer aspecte que volem comentar d'aquestes visites és el que es refereix a les mesures disciplinàries preses pel bisbe Arnedo. Queda clar pel que hem dit fins ara que l'actuació del prelat i del seu delegat era fiscalitzadora i totes les disposicions que institueix especifiquen la multa que s'imposarà en cas d'incumpliment.

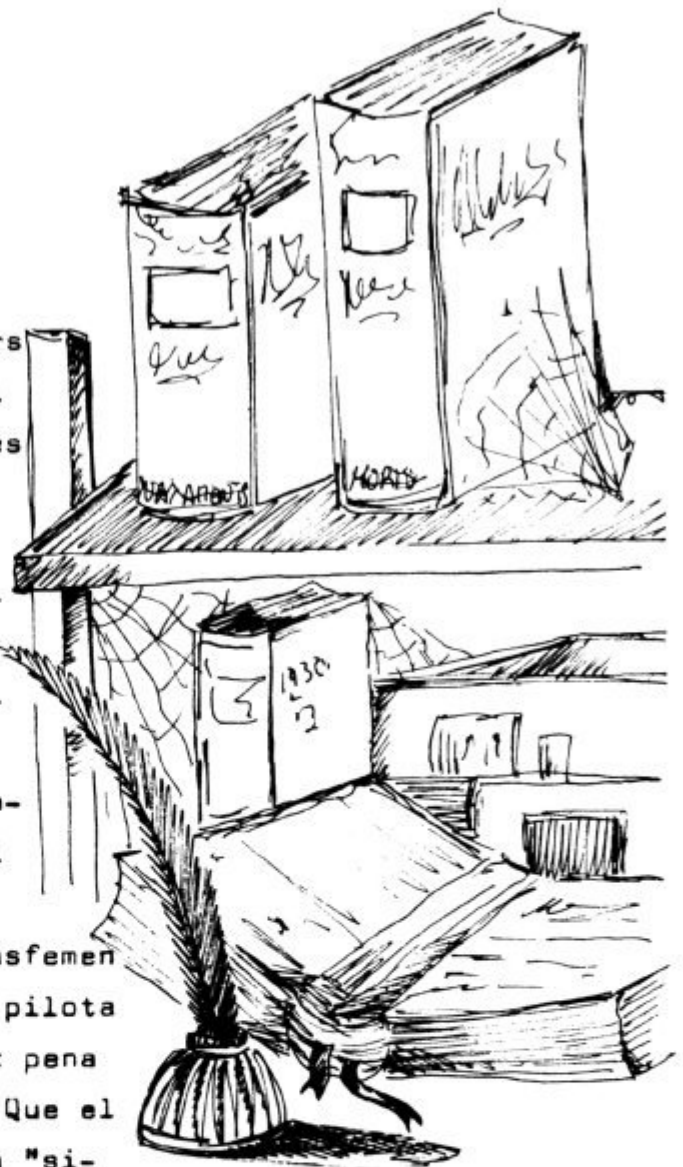
D'aquestes multes no se'n escapaven ni els mateixos capellans: al vicari Guillem Sastre, perquè "va trobar que tenia el Sagrament dins el tabernacle sense la veneració que convé", mostrant-se benevolent el va obligar a pagar "cinc lliures destinades a ajudar a casar una donzella pobra de dita vila, i va esser obligat a pagar-les, i foren entregades als jurats a fi que les destinin a dita obra pia". El rector es deia Joan de Luna i pel llinatge sembla aragonès com ho era el bisbe; potser hagués vingut amb ell. Pareix que aquest rector practicava l'absentisme i no celebrava missa pels feligresos més que els diumenges i els dies de festa i això que percebia "dels fruits de la seva rectoria més de 300 lliures (anuals)"; li mana que també digui missa els dilluns,

dimecres i dissabtes; li imposa l'obligació d'ensenyar la doctrina als atlots cada diumenge, obligació que degué seguir descuidant perquè veim com li recorda a cada visita.

Es veu que els baciners o obrers de les diferents confraries tenien el costum d'organitzar pel seu patró unes festes on es ballava i cantava. I el bisbe va prohibir-ho repetides vegades: "que no gosin ni presumeixin tenir, contractar o llogar trompeters, o com es diu vulgarment joglars, perquè sol passar la majoria de vegades que això es fa més en vistes a la pompa mundana i profana que al decòrum i honor de Déu omnipotent."

Els càstics als que juren i blasfemen són severos. També prohibeix "jugar a pilota a la plaça de davant l'església" baix pena d'excomunió i multa per cada vegada. Que el que no guardi silenci dins l'església "sigui tret fora com heretge". "Que cap dels habitants de dita vila gosi ni presumeixi, mentre es celebren els oficis divins, estar-se a la porta de l'església ni a la plaça de davant l'església ni fer converses en rotlades deshonestes o impertinents. I que estiguin obligats a entrar dins l'església a oir els oficis divins baix pena d'un càstic"; el vicari havia d'anotar-los i fer-ne una llista imposant-los multa d'una lliura per cada vegada que fossin trobats xerrant. La majoria de multes que s'imposaven s'havien de destinar a l'obra de l'església.

Un dels detalls en què es mostra més sever el bisbe Arnedo és en l'obligació de guardar el descans dominical. Acabam amb la transcripció (recordam que totes les cites són traduïdes del llatí) del que diu sobre aquest punt: "com que els habitants de dita vila els diumenges i dies de festa es dediquen als negocis i feines servils, igual que els

dies dedicats a la feina, va ordenar que en endavant cap de dits habitants gosi dedicar-se a d'ats treballs servils i conduir bèsties carregades baix pena de 20 lliures i a més que tot el que transportaran amb les dites bèsties sigui perdut i del que duguessin es facin tres parts, de les quals una sigui per a l'Hospital General de la Ciutat de Mallorca, l'altra per a l'obra de l'església i l'altra pel rector o vicari de la pròpia església; i dita part la tendran el rector o vicari per tal que procurin amb més diligència exigir les penes, encara que si se'ls trobàs que són negligents i dissimuladors per raó d'amistat o altres coses seran condemnats a pagar el doble del valor de les coses en les quals se'ls hagi trobat que són negligents o dissimuladors".

En resum, el conjunt de normes i disposicions dictades pel bisbe Arnedo poden semblar exagerades en certs aspectes, però la valoració que n'hem de fer és sens dubte positiva. Només la documentació que sobre els moviments de població tenim des d'aquesta època gràcies a la seva iniciativa ja justifica la nostra acceptació.

Pere Mulet

objectivitat , per favor!

El full repartit pels regidors d'UCD per tot el poble ha estat la causa que a darrera hora hagi canviat l'habitual escrit damunt l'actualitat política d'Algaida.

El fariseisme és una tècnica emprada des de fa molts d'anys per les dictadures per tal d'embaucar la gent, i aquí, com que d'això n'estam un poc ferits, convindrà que refresquem la memòria i analitzem alguns aspectes de la política.

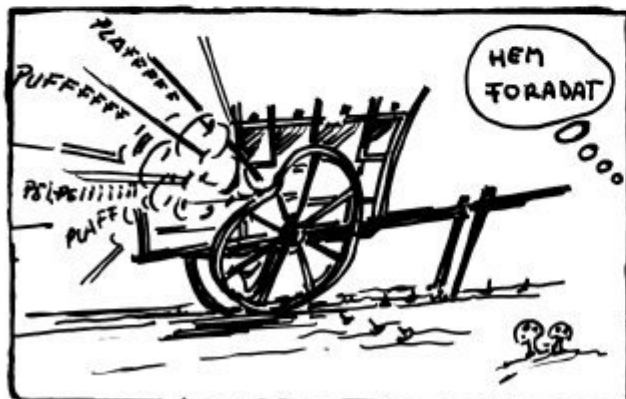
Es deplorable que un grup polític, per tal de lluirse, informi parcialment de les coses, les cap-giri i s'atribueixi totes les accions ben fetes.

Posats a fer memòria, voldria recordar que l'any passat, aquets mateixos regidors varen repartir un altre full on a primera plana hi havia un~~a~~ carrossa que ens portava l'autonomia. Un any després, ni tenim autonomia (degué encallar) ni els regidors d'UCD han après a escriure en mallorquí (Els interessos de "Madriz" abans de res).

Sembla poc seriós que els regidors del Sr. Suarez ataquin als independents pel fet de governar amb unes lleis franquistes, quan l'únic responsable de que aquestes lleis segueixin vigents i d'obligat compliment és el partit que ells representen.

Ja es Saig anterior feia referència a les dificultats de fer coses progressistes amb aquestes lleis.

Ja que estam amb això de les auto-alabances és possible que més d'un del nostre poble es demani com és que les subvencions i ajudes del Consell no es donen per parts iguals a tots els pobles de Mallorca, que hi ha pobles on els milions hi ploven i a altres no. Vos podem donar l'enhorabona pel fet de que els pobles on governe la UCD rebin moltes subvencions i els altres no? Es això una política progressista i igualitària?. Semblava que el franquisme havia desaparegut.

ANDREU MAJORAL

Es Saig i tots els seus col.laboradors desitjen al poble d'Algaida una bona festa de Sant Honorat i un molt venturós any 1981.

noticiari

PIFERS D'ALGAIDA

El dia de Sant Honorat a les 7'30
 Primera Fumada Lenta amb PIFA.
 Per apuntar-se, abans de dia 9 de
 gener al local " Sa Ximbomba ".

MILIONADA

Pluja de milions a Algaida: en
 Ferran Maya i en Toni Barceló han
 començat l'any amb molt bon peu..
 Es Saig i tots els seus col.labo-
 radors desitjen que tant l'un com
 l'altre els disfrutin amb salut.

glosa...

"Sant Honorat és passat
 p'es carrer de ses tafarres
 amb un sac de sobressades
 i no n'ha deixada cap".

He pensat moltes vegades,
 quan sentia la canço,
 que estaria molt falló,
 empipat, i no debades,
 per no deixar sobressades
 dins Algaida el Sant Patró.

I filant, filant enrera,
 treguent fil d'aquest capdell
 jo record de bergantell
 que, essent festa de primera,
 Sant Antoni a la vorera
 ja el deixava un poc a ell.

I tots sabem bé de sobres
 que ell es el nostre advocat
 i que es sent molt poc honorat
 amb una festa tan pobra.
 Recobra, poble, recobra
 l'amor a Sant Honorat.

Aquest rebuig el molesta
 i li sagna força endins:
 tots nosaltres, grans i nins,
 curem la nafra feresta:
 recobrem la seva festa,
 la festa dels algaidins.

I pensem en aquest dia,
 flamejant els foguerons
 per aquests quatre cantons
 i al mig de tanta alegria,
 que mai no fa companyia
 la cultura pels racons.

Llorenç Mora.

ES SAIG

Bolletí de l'O.C.d'Algaida.
 mensual

Dirigeixen:

Delfí Mulet i Francesc Antich.

Collaboradors:

Joan Trobat.Pere Mulet.Andreu
 Oliver.Llorenç Antich.Miquel
 Mulet.Antoni Mulet.Jaume Borrin.

Dibuixos: Jaume Falconer.

Administració: Llorenç Oliver.

D.L. P.M.495-1980.

ES SAIG només es responsabilitza
 del contingut de l'editorial.

HAY QUE
 VER LA VIDA CON
 OPTIMISMO

sports · sports · sports

B I L L A R

Durant ses festes de Nadal i cap d'any s'haurà fet un torneig en es Bar Amengual amb participació de jugadors locals.

Cada partida té un nombrós grup d'aficionats seguint ses caramboles i ¡es esqueixosi.

També va passar es campeon d'Ho-landa que va fer una exhibició de els seus sebres.

¡Així s'apren!

J O C S E S C O L A R S

Els jocs escolars aquest curs i per lo que respecte al nostre poble ¡fan flamada! Al darrer enfrontament de zona organitzat a Porreres en dugueren 25 de medalles cap a casa.

Pel dia de Sant Honorat se prepara una bona diada on se demostrarà s'il.lusió i ganes des nostres jovenets.

¡Molt bé per s'organització!

S C A C S

S'ha acabat el torneig de 2 regional amb un bon quart lloc pels nostres representants, si tenim en compte que és el primer any que hi preneñ part.

C I C L I S M E

Una bona passada hem rebut de els bons aficionats a ses bicicletes per no haver-los anomenat al

passat número. Perdó. Falta d'espai pot esser l'excusa.

Aquest desembre passat es va celebrar al Poliesportiu una reunió de treball club-federació de ciclisme de cara a sa pròxima temporada.

F U T B O L

Fent balanç d'aquesta primera part de lliga hem de dir que l'equip de Preferent ha duit una línia molt regular. S'han fermat es punts d'Algaida i s'ha aconseguit dur-nñ de fora. Acabam sa primera volta amb dos positius.

Esperem que l'equip no se ressentí de l'ausència d'en Toni Fiol repescat pel Balears.

Molt bé pels juvenils. Vaja Quatre ossos que teníem ¡i què? Res homo, res. Han passat per sa pedra tots es primers classificats i sa moral alta, que és lo millor.

Va primer pel trofeu de sa regularitat es porter, en Joan Garau seguit d'en Julià Llabrés i en Pau.

Capitol apart mereix la presentació d'un nou club de futbol-sala, que ja aquestes festes ha organitzat un torneig de quatre equips. Es tracta del club "Quatre vents".

¡Anim i endavant!

JOAN TROBAT

una xerradeta amb... *el* **BATLE**

-Cansat o encara queda corda?

-Encara hi ha corda i càrritx per fer-ne.

-Quin és es pitjor enemic d'un batle?

-Es pressupost; i més quan veus que és molt ajustat i que no cobreix per ses feines que creim més necessàries.

-Es batle d'una candidatura independent, pel fet de ser-ho, té punts en contra? Quins?

-Bastants, si bé són es mateixos que té qualsevol dels partits que són diferents al del govern.

-Es fet de no haver-se de sotmetre a unes decisions preses fora del poble (cas dels partits com UCD, PSOE) compensa lo anterior?

-Sí, perque vas directe als problemes passant per damunt els formulismes de partit.

-Quina autonomia municipal tenen els Ajuntaments mallorquins?

-En aquests moments l'espai d'autonomia es molt poc i molt marcat. S'autonomia, sobretot en s'aspecte econòmic, encara no ha arribat.

-Es ver que sa burocràcia administrativa trava les decisions corporatives?

-Sí, en el sentit de que fan perdre molt de temps per dur a terme l'execució de dites decisions; si no

fos per això tot se podria fer molt més ràpidament. Per exemple, tot lo que ha de passar pel Bolletí Oficial se menja mesos d'espera. L'Ajuntament ha protestat d'aquestes demores injustificables.

-El concepte de Consell és equivalent a facilitats?

-Per qüestions d'assessorament sí, però pel que fa a subvencions la veritat és que no. Tenim una bona mostra en lo referent a s'alumbrat.

-Que se sent de ser hereu del desgavell urbanístic de foravila?

-El sentiment és d'impotència davant lo que hem rebut i la postura és de sancionar lo ilegal i de donar les màximes facilitats a tot lo legalizable.

-Col.labora el poble d'Algaida amb la Corporació?

-Sí, sempre que hem hagut de mester col.laboració seva sempre ha col.laborat com a poble.

molts d'anys

Xesc Mora